

Lövrik barrnatureskog

Definition.

Nyckelbiotopen består till minst 20 % av lövträd i virkesförrådet, men aldrig till mer än 50 %. Skogstillståndet tyder på lång skoglig kontinuitet i trädsiktet i kombination med någon form av störning som efterföljts av naturlig succession. Rationellt skogsbruk har inte bedrivits inom biotopen.

Foto: Johan Nitare

Kännetecken.

Denna nyckelbiotop förekommer i första hand i de trakter där skogselden varit den dominerande störningsfaktorn. Liknande miljöer kan dock även förekomma på rikare marker, antingen som en relativt stabil miljö eller som en naturlig successionsfas efter betesdrift eller avverkning. Inte sällan påträffas dessa biotoper i branter. I de branddanade typerna har de upprepade bränderna vanligtvis haft en låg brandintensitet. Brandstörningen har gynnat förekomsten av lövträd, men har oftast inte inneburit ett brott i trädkontinuiteten. Bestånden är ofta relativt glesa och grandominerade med inslag av enstaka gammeltallar. Lövträdsandelen domineras av asp, sälg, vårtbjörk och glasbjörk. Biotopen karakteriseras av bland annat ett stort inslag av äldre lövträd, lågor av olika trädslag och i varierande nedbrytningsstadier. I dessa bestånd, särskilt i nordsluttningar och andra skyddade lägen, finns inte sällan inslag av fuktiga mer brandrefugiala partier. Då dessa refugier utgör större partier bör de beskrivas som "självständiga" nyckelbiotoper. Signalarter. Granbarkgnagare, stor flatbagge, grön aspvedbock, grov husmossa, aspfjädermossa, västlig njurlav, luddlav, blylav, skrovellav, lunglav, gelélavar, dvärgtufs, doftticka, ullticka, stor aspticka, rävticka, rosenticka, doftskinn, kandelabersvamp och många fler. Se också boken Signalarter, sid. 20–21, 27–31 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Barrblandskog, blandskog.